

maatte vel nærmest opfattes som et spøgefuldt Indfald af ham —, at Kapitalen vilde ligefrem strømme til Danmark, naar der blev budt den saa glimrende Vilkaar. Det var et Paradoks, som den højtærede Finansminister udslyngede, uden at jeg antager, han vil have, at det skal tages saa særdeles alvorligt. Stimulering af Obligationskursen mente den højtærede Finansminister vilde fremkomme herved. I aller-gunstigste Fald vil det blive ved det samme. De Mennesker, som skal udrede denne Afgift, vil gennemgaaende kun kunne gøre det ved at optage Laan i deres Ejendom eller ved at sælge de Obligationsbeholdninger, de har, og i begge Tilfælde vil Tilbud og Efterspørgsel saa nogenlunde komme til at balancere. Men saaledes vil det desværre slet ikke gaa, thi af de Grunde, jeg har nævnt, vil der opstaa en uhyre Forvirring paa hele Laanemarkedet. Folk skal af med gamle Laan og stifte nye, hvad der er ganske særdeles besværligt og bekosteligt, og hele det økonomiske Liv vil komme i højeste Grad i Uorden, hvilket vil have til Følge, at det bliver dyrere at faa Penge, og at Obligationskurserne altsaa saa langt fra vil stimuleres, at de tværtimod vil synke.

Saa er der et Faktum, som den højtærede Finansminister ikke maa forglemme, det er Frygten for Fremtiden, den Frygt for Fremtiden, som vil føles i alle deres Sind, som er Formueejere, eller som kan tænkes .at blive det ved Opsparing. Man vil sige: Her sidder en socialdemokratisk Regering, som er begyndt med en Formueafgift, som har povet dette Skridt, som ingen socialdemokratisk Regering i Sverige eller England har turdet indlade sig paa. Hvem kan vide, hvad Fremtiden bærer i sit Skød? Er dette den sidste Foranstaltning? Naar nu den højtærede Regering skal til at virkeliggøre blot nogle af sine gyldne Løfter til Vælgerne om den meget stærkt forøgede Aldersrente, om den sociale Hjælps Forøgelse paa alle Punkter, om de vidtgaaende Skolereformer og alt det andet, vil man saa maaske ikke endnu en Gang betræde denne Vej, og vil ikke den Rentelettelse, der vil fremkomme for Statskassen derigennem, af en stor Del af Statsgælden ekstraordinært bliver betalt, meget hurtigt forsvinde igen og nye Udgifter skabe et nyt Pengebehov. Saa kan det maaske blive nødvendigt igen at betræde den Sti, der een Gang er betrukket. Nej, den højtærede Minister kan være vis paa, at under disse Forhold bliver Danmark ikke et Land, hvor man ønsker at

opsamle Kapital og blive med sin Kapital, endnu mindre et Land, hvor man ønsker at flytte hen med sin Kapital.

Det ærede Medlem Hr. Trier spurgte mig, om jeg overhovedet vilde gaa med til Foranstaltninger i Retning af en energisk Afbetaling af Statsgælden. Ja, det vil jeg, og det har jeg udtalt, at jeg vilde. Jeg har ogsaa selv stillet Forslag i saa Henseende, og jeg er villig til at overveje andre Forslag, der gaar ud paa at tilvejebringe en ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden; men det skal være efter skattemæssigt sunde og rimelige Principper. Og naar det er Tilfældet, vil det ikke give de uheldige Konsekvenser, jeg her har paapeget.

Røde: Den højtærede Finansminister forstod ikke en Bemærkning, jeg havde fremført med Hensyn til Forskellen paa Behandlingen af Kapitaler i Aktieselskaber og Kapitaler i private Virksomheder, der ikke har Aktieselskabsform; men Forholdet er dog det ganske simple, at den Kapital, som f. Eks. Aktieselskabet Burmeister & Wain arbejder med, angribes ikke ved denne Foranstaltning. De, der ejer Aktier i Burmeister & Wain, kan maaske blive nødsaget til paa Grund af deres Formueafgift at afhænde Aktier eller paa anden Maade skaffe sig Midler til at betale Afgiften. Det kan altsaa tænkes, at Aktierne, den Kapital, hvormed Aktieselskabet virker, flyttes fra den ene Haand til den anden, men Kapitalen bliver uforandret, den angribes ikke. Derimod angribes den Kapital, som Grosserer Hansen arbejder med, naar han har sin Formue anbragt i sin egen Virksomhed. I saa Fald maa der gives Afgift af den, og derfor er der i dette Forslag skabt en Fordel for Aktieselskabsformen fremfor den private Virksomheds Form.

Til det ærede Medlem Hr. Trier, der siger, at dette Forslag er et Forslag til Løsning af Valutaspørgsmaalet, til Fremme og Forbedring af Valutaen, og det er derfor ikke kommet et Øjeblik for tidligt, skal jeg kun bemærke, at Forslaget søger at forbedre Valutaen gennem en finansiell Foranstaltning, og denne finansielle Foranstaltning og dens Rækkevidde har den højtærede Finansminister i Øjeblikket ikke Overblik over. Hvad Statens finansielle Situation i det hele kræver, hvad den almindelige Drift kræver, hvad Revisionen af Skattelovene kræver, ved han ikke, og dette isolerede Forslag er derfor kommet for tidligt. Det maa nødvendigvis først